

בס"ד, י"ג טבת תשע"ו
25 דצמבר 2015

דף מידע

2432

פ' "ויחי"

יחד שבטי ישראל
בחירתו של יוסף למנהיג

לאחר השנים הרבות בהן חי יוסף מחוץ לביתו, ואביו סבור היה שבנו מת, מכיר יעקב ביוסף כבכור. את דינו של הבכור אנו מכירים מפרשת כי-תצא (דברים כ"א, י"ז), בה מפורש שהבכור הוא זה שמקבל פי שנים מאחיו.

יוסף הוא זה שמקבל נחלה של שני שבטים - אפרים ומנשה, והדבר נובע מבחירה מפורשת של יעקב. ואולם, יש לשים לב: אפרים ומנשה אינם מוגדרים כטובים ביותר, אלא ניצבים לצדם של ראובן ושמעון: "אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי". (בראשית מ"ח, ה').

הבחירה ביוסף באה לידי ביטוי פעם נוספת בברכתו של יעקב ליוסף בהמשך הפרשה. ברכה זו ארוכה יותר ובעלת תכנים מרובים יותר מאשר לשאר האחים. חז"ל אמנם ניסו לצמצם פער זה, אך עדיין נראה שברכות יוסף, לעומת ברכות שאר האחים, זכו למקום של כבוד.

ביטוי שלישי לבחירה ביוסף מופיע בדברי "בעל העקידה" על פסוק מפרשת וישב: "וישראל אהב את יוסף מכל בניו". (בראשית ל"ז, ג').

"בעל העקידה" דן בשאלה האם יעקב אהב את יוסף בלבד, או שאהב את כולם ואת יוסף יותר. כאן הדבר בא לידי הכרע: יעקב אוהב את כל בניו, אלא שאוהב את יוסף יותר משאר בניו. אם כן, זהו המרכיב הראשון בבחירתו של עם: זיהוי המנהיג, בחירתו וברכתו.

(מתוך אתר וורטס - אתר שיתופי לדברי תורה).

נר זיכרון

דוד גלזר ז"ל - ט"ו טבת תשנ"ו
דוג מיידנר ז"ל - ט"ז טבת תשע"ג
עפרה קין ז"ל - י"ח טבת תשס"ט
אסתר דה-לוי ז"ל - כ' טבת תשס"ה

השמחה במעונם

מזל טוב

לנעמי ולמשה פורת ולכל המשפחה, להולדת הנינה, נכדה למיכל ולמשה, בת לאביטל ונהוראי.

לרות כץ-כהן ולכל המשפחה להולדת הנינה, נכדה למרים וליצחק, בת להודיה ולדוד.

לרמי ולמיכל, לשושנה לייטנר ולכל המשפחה, להולדת הנכד, הנין, בן לגיורא ולנועה.

תורנות מרפאה: כונן בריאות - נהג אמבולנס: 054-6746373.

זמני שבת

16:08 הדלקת נרות
16:28 מנחה וקבלת שבת
08:00 שחרית
13:00 מנחה א'
16:00 מנחה ב'
17:19 צאת השבת

שו"ת מזוזה

שאלות:

- א. הוזמנתי לחנוכת בית ולקביעת מזוזה אצל משפחה. ונאמר לי **שהברכה בשעת קביעת המזוזה, בבית שאינו שלי, שונה ממה שאני רגיל**. האמנם?
- ב. לפעמים יהודי שומר מצוות מתארח אצל חברו היהודי שאין בביתו מזוזות, או שיש רק מזוזה אחת בפתח הבית ואילו בשאר החדרים אין מזוזות. **האם מותר לאורח לאכול וללון בבית או בחדר שאין בו מזוזות כשרות?**

תשובות:

- א. **ברכת המזוזה**.
 תקנו חכמים, שלפני שיקבע אדם את המזוזה בפתחו יברך ברכה. תפקידה של הברכה הוא לרכז את הכוונה והמחשבה לעשיית המצווה, שהרי אפשר לעשות מעשים רבים תוך פיזור הדעת ואי שימת לב, וכדי שהמצוות לא יעשו כמצוות אנשים מלומדה, תקנו חכמים לברך ברכה לפני עשייתן. הואיל וזה תפקידה של הברכה, ברור שיש לברכה לפני עשיית המצווה ולא לאחריה, וכן ברור שצריך לברך ממש סמוך לעשייתה, ולא זמן רב לפני כן. וכך עושים: מניחים את המזוזה במקום המיועד לה, ומכינים את המסמרים או את הדבק שבעזרתם יחברו את המזוזה לפתח, **מברכים, ומיד לאחר הברכה קובעים את המזוזה**. שני חלקים עיקריים ישנם בברכה, הראשון מזכיר שה' אלוקינו הוא מלך העולם, והוא זה שממנו באה הברכה לעולם, ובחלק השני אנו ממשיכים ואומרים, שה' אלוהינו הוא שציוונו לעשות את המצווה הזו. וזה נוסח ברכת המזוזה: "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וציוונו לקבוע מזוזה". ונוסח זה טוב דווקא לאדם הקובע מזוזה בביתו, שהוא יכול לומר אשר ציוונו לקבוע מזוזה, מאחר שהוא עצמו נתחייב במצווה זו.
 אבל אדם הקובע מזוזה בבית חבירו, יברך בנוסח שונה מעט: "אשר קדשנו במצוותיו וציוונו על קביעת מזוזה", כלומר על המצווה הכללית של מזוזה שכל ישראל שייכים אליה (רמב"ם ה"ל ברכות יא, יג).

ב. שינת אורח במקום ללא מזוזה.

- מצוות המזוזה מוטלת על בעל הבית או שוכר הדירה ולא על האורח, שנאמר: "מזוזות בְּיַתְדֶךָ". לכן, אדם הנכנס לביתו הפרטי (או הבית ששכר לגור בו), הוא צריך מיד לקבוע את המזוזות. וכל זמן שלא הספיק לקבוע את המזוזות, נכון שילך לישון בבית אחר שיש בו מזוזות, כי אפילו לילה אחד אין לישון בבית בלי מזוזות. ורק בלית ברירה, כשאין לו מקום אחר לישון, וגם אין לו אפשרות לרכוש בו ביום מזוזות, מותר לו בשעת הדחק לישון בביתו ללא מזוזות (פתחי תשובה רפה, א). אבל האורח מצד עצמו פטור ממזוזה, ומותר לו לאכול ולישון בחדרים שאין בהם מזוזה.

ברכת שבת שלום, הרב מיכאל.

קריאת תהילים ע"י נשים
תתקיים בשבת בבית המדרש בשעה 16:00
נשים מוזמנות.

במלאת שלוש שנים

לפטירת חברנו

דוד מיידנר ז"ל

נקיים אזכרה לזכרו

ביום שני

ט"ז בטבת תשע"ו 28.12.2015

15:45 - יציאה לבית העלמין מ'הנוף הירוק'

16:25 - תפילת מנחה בבית הכנסת

16:45 - מפגש חברים - קפה ועוגה בחדר האוכל

17:00 - הרב שלום הורביץ - דברי זיכרון

קטע נגינה

הרב הלל הורביץ-הרצאה בנושא "קרן יחד"-קהילת החסד.

קטע נגינה

לימוד משניות

קדיש - יעקב לב

19:15 - תפילת ערבית בבית הכנסת

הערב ילווה בקטעי נגינה קצרים ע"י יזהר לב.

הציבור מוזמן לכבד את האירוע בנוכחותו.

שאל - דברים ליום השנה לזכרו של אבא [ו' בטבת תשע"ו]

שנת האבל, זה עתה הסתיימה, שקועים היינו באמירת הקדיש שבשגרה והנה חלפה לה גם שנת השמיטה. הציפורים נדדו מעל שדותינו בדרכם לארצות החום ואנו החקלאים חזרנו בתנופה לעבד את האדמה .

אבא, נותרנו עם שאלות ללא מענה, מאז לכתך מעמנו. במשך שנים, היינו חיים בכעין בועה משל עצמנו, כשלכל שאלה או בעיה ידענו שיש למי לפנות. היינו יושבים בדרך כלל בחדר על הכורסה הישנה והמתפרקת (תמיד עמדת על כך שהיא לא מתפרקת רק צריך לדעת איך לשבת עליה ואז גם ליהנות ממנה...) עם כוס קפה, שוטחים בפניך שאלות, התלבטויות, ספקות, תהיות...

ואתה, לפעמים היית מפטיר בחצי צחוק "עזבו את זה, זה לא בשבילכם...אתם באמת לא רוצים לדעת את התשובה..." ופעמים שפניך היו מרצינות מאוד והיית אומר "זאת באמת שאלה קשה שנדרשת לה תשובה ארוכה". אנחנו הצעירים, שאצה לנו הדרך בחוסר סבלנות, היינו אומרים 'טוב לא חשוב פעם אחרת..! אבל אתה לא ויתרת, תמיד שקלת ברצינות, כאילו עומדים על כפות המאזניים עניינים הרי גורל, בדקת לעומק ואז היית עונה תשובה תמציתית שהכילה לימוד שלם של סוגיות והלכות או ש"ות שהיית מוצא מבין הספרים הרבים שהיו מונחים לפניך.

חסרת לנו מאוד אבא בשנה האחרונה, את החלל שנותר אחרך אי אפשר למלא, לא בידע ובחכמה חובקי עולם ולא ברגישות הספרותית והמדעית, בשניות ובהומור ...

חום הקיץ הלוהט השנה, התארך, וכולנו צמאים לגשם. האהבה הגדולה שלך הייתה לעבוד את אדמת ארץ ישראל, החלום הציוני בער בעצמותיך והגשמת אותו ביישוב הארץ, בחברה שיתופית ושוויונית. בשנים הראשונות כשישבת על הטרקטור, וויתרת על המשך לימודיך האקדמיים, למרות היותך תלמיד מצטיין.

כשאני עבדתי כחקלאי, תמיד התעניינת במה שאנחנו עושים והייתי מסביר לך שהזמנים השתנו, הדור התחלף ואתו גם ערכי הקיבוץ. הכל נמדד עכשיו בכסף, חסרה הראייה לטווח רחוק. היית אומר לי בחצי צחוק 'הדור שלנו נלחם להכין לכם אדמות חקלאיות ואתם מצליחים להרוס את זה שלא יישאר לנכדים!', הייתי עונה לך ' אתם העברתם את הלפיד לדור הבא, וכל דור מבין את המציאות לפי דרכו והסובב אותו.

ישבנו יחד והיית מראה לי ספרי חקלאות שהבאת מארה"ב, ומסביר לי חישובים פיסיקליים של המחרשה, כשרותמים אותה לטרקטור או לטוס.

בבחירה שלך לעלות לארץ ולחיות בקיבוץ דתי, שילבת בעבודת האדמה את הידע המדעי שלך, ולצדו את הידע ההלכתי המיוחד למצוות התלויות בארץ.

קרוב הייתי אליך בשל מגוריי בקיבוץ ושעות רבות היינו מבליים בשיחות, שמעתי ממך סיפורים, שבחלקם השבעת אותי, שיישאר בין כתלי החדר, על דרכים שונות ומשונות בהם עזרת לאנשים למצוא פתרון יצירתי לבעיות הלכתיות מסובכות. והסברת לי שאדם נמדד בגדולתו ביכולתו למצוא היתר הלכתי אנושי לבעיה ולא בהוספת איסורים והחמרות.

היית מורה ומחנך בחסד עליון, כל מי שלמד אצלך, צעירים ומבוגרים כאחד, זכו לשתות ממעיין נובע. פעם, סיפרת לי על תלמיד בבית הספר בכיתתך, כאשר היה שומע מטוס עובר, היה רץ לחלון באמצע השיעור, מנסה לזהות את סוג המטוס.

אתה כמורה, כעסת על הפרעות האלה עד שיום אחד לקחת את המטאטא שעמד בפנינת הכיתה ואמרת לו שזה הדבר היחיד שהוא יוכל לטוס עליו. התלמיד נעלב ממך ואתה חייכת כי רצית שילמד עברו שנים, אותו תלמיד חזר לספסל הלימודים וסיים קורס טייס בהצטיינות ...

ביום שישי אחד, בעודי ילד קטן, התייצב בפתח ביתנו קצין במדי חיל אוויר וכנפי טייס ושאל אם זה ביתו של משה ווייס. קצת נבהלתי אבל אתה פתחת את הדלת, הסתכלת עליו בחיך נבוך והוא אמר 'אתה זוכר שהבטחתי לך שאהיה טייס', הזמנת אותו להיכנס, נתת לו כוסית של משקה חריף ואמרת לו 'משקה טוב מכפר על הכל' ושתיתם לחיים!

לצד העשייה המרובה שלך, היית חולה סכרת שנים רבות, זיכה אותך הקדוש-ברוך-הוא באיכות חיים ובאריכות של שנים. התעקשת לעשות הכל לבד ומיעטת להיתמך ולהיות נטל על אחרים. היית חוזר ואומר 'אם אני לא יכול להיות עצמאי אין טעם לחיי'.

צלול היית גם בימיך האחרונים, למרות שכוחות הגוף כבר ניטלו ממך. הדלקנו נרות חנוכה על יד מיטתך כל ערב. הספקנו להיפרד ממך, אך קשה למצוא נחמה על מאור גדול שכבה. נוח בשלום באדמה שכה אהבת.

י ה י ז כ ר ך ב ר ו ך

הדסה - דברים בשם המשפחה לאזכרה ביום השנה לאבא [ו' טבת תשע"ו]

משה האיש - קווים לדמותו

אנו מודים לכל מי שבא לכבד את זכרו של אבא, מרחוק ומקרוב, ובמיוחד לתלמידיו: הרב ד"ר בני לאו, הרב פרופ' אהרון שמש, והרב ד"ר אריאל פיקאר. לכבוד הוא לנו. אהרון, תלמיד וחבר יקר מאוד של אבא, למרות שלא היה יכול להגיע, בכוח רצונו ועצותיו הטובות במחקרים של אבא, כאילו הוא נמצא אתנו. אני מודה גם לאילן חרובי שליווה אותנו במשך השנה הקשה ונענה לכל שאלה ובקשה.

אפתח במעשה חכמים: (מתורגם מארמית)

"ר' אבהו ירד לטבריה. ראוהו תלמידיו של ר' יוחנן שפניו מאירים. אמרו לפני ר' יוחנן: מצא ר' אבהו מטמון. אמר להם: למה? אמרו לו: פניו מאירים. אמר להם: שמא תורה חדשה שמע? עלה אצלו. אמר לו: מה תורה חדשה שמעת? אמר לו: תוספתא עתיקה. וקרא עליו: "חכמת אדם תאיר פניו" (קוהלת ח,א) [ירושלמי שבת פ"א ה"ח]

כזה היה אבא - אילן ששורשיו חזקים ונטועים עמוק, ענפיו רחבים, ופירותיו מתוקים. פניו מאירות וקולו נשמע למרחקים, דורש מאוצר חכמת ישראל ומרתק את השומעים. קפדן וביקורתי עם עצמו ועם אחרים, אך את עצותיו רבים מבקשים. עם תלמידי בית הספר דגל בשיטה של "חנוך לנער על פי דרכו" ועם המבוגרים ראה יעוד בשיעוריו, למלא את מה שהחסירו בצעירותם. כשהיה נותן את שיעוריו - ארון ספרים היה נפתח לאוזני הלומדים, היה משלב שיטות, תקופות, אזורים גיאוגרפיים, תרבויות - כה שונים ורחוקים זה מזה.

ולמרות מורכבות השיעורים, השומע לא איבד את חוט השדרה גם אם נמנם קלות. שתי דמויות מופת עיצבו את אבא בילדותו, אביו פרופסור אברהם ווייס, שכבר בוורשה נחשב כחוקר תלמוד פורץ דרך, לצד עיסוקיו הציבוריים. ואמו פנינה, אישה משכילה ומודרנית, התלמידה הראשונה שסיימה את לימודי המוסמך שלה, במחזור הראשון של המכון הגבוה למדעי היהדות בוורשה. ביתם היה בית ועד לחכמים, חדור באהבת ארץ ישראל, דובר השפה העברית. כבר כילד, סקרנותו של אבא לא ידעה שבעה.

הוא חונן בתפיסה מהירה ובזיכרון מיוחד. קורא מדפי ספרים שלמים בספרייה, עושה חייל בלימוד שפות ומדעים, לימודים כלליים ולימודי יהדות, משול לבור סוד שאינו מאבד טיפה. בתקופת השואה הצליחה המשפחה להינצל בעור שיניה כשברחה מוורשה הכבושה לניו-יורק.

הייתה זו השנה שאבא היה צריך להתחיל ללמוד בבית הספר בכיתה א'. הוא נהג להתבדח כשאמר שהפסיד את כיתה א'...

החלום הציוני שלו, הבשיל ככל שבגר והוא הכשיר עצמו לעלייה במסגרת הכשרת בני-עקיבא. עתיד אקדמי מזהיר ציפה לו שם לאחר שסיים תואר ראשון ב"שיבה אוניברסיטה" המשלבת תורה ומדע. הוא למד מתמטיקה ופיסיקה לצד חכמת ישראל, שומע שיעורים אצל הרב י"ד סולובייצ'יק בישיבת רבי יצחק אלחנן.

אך בדרכו העצמאית העקשנית והמרדנית, בחר לעלות ולהתיישב בקיבוץ שלוחות, מעבד בשמחה את אדמתה. גופו הגדול, ליבו החם ועיניו החכמות, קולו הרם ויכולת ההבעה, ההנהגה והניהול שלו, מתגלים מהר מאוד, והוא ממלא במשך השנים מגוון תפקידים בקיבוץ שלוחות ובתנועת הקיבוץ הדתי.

הוא מדריך ומלמד בחברת הנוער, ובאולפן גיור שבקיבוץ. מלמד ומחנך בתיכון בבית הספר המשותף בשדה אליהו, ובהמשך חוזר לאקדמיה להשלים תואר שני ושלישי באוניברסיטת "בר-אילן", כסטודנט ואחר כך כמרצה. קרובים לליבו היו תלמידיו מ"גיל עוז", מודים לו על שיעוריו שמחזירים אותם ל"בית אבא". התמיד לתת את השיעור היומי במשך שנים ולא נכנע למכאובי גופו. שותף היה למפעלים חלוציים כמו הקמת ישיבת הקיבוץ הדתי בעין צורים, הקמת השלוחה האקדמית בצמח, משמש בוועדות שונות כגון ועדת השמיטה ועוד רבות אחרות. נכנס משה שלנו לארץ המובטחת - ולא יצא ממנה. הכיר אותה ואת אנשיה לאורכה ולרוחבה. צנוע היה בחייו, נועל סנדלים ולובש מכנסי חקי, לא עשה דבר על מנת לקבל פרס - וכשזכה בפרס, ויתר על הכסף.

וכל אותן שנים, כה מלאות בעשייה, לא מש מתלמודו, ובחדרו עמוס הספרים - הקרובים לו ביותר אלו ספרי המחקר של סבא אברהם. "שלי - שלו הוא" כך הגדיר את דרכו המדעית.

מפאת קוצר הזמן, לא נוכל להאריך בדברים אלא להביא רסיסים בלבד מתוך כתביו, (לא המחקריים) מהם משתקפת דמות של הוגה דעות הומניסט, המחבר בין ההיסטוריה של עם ישראל והמסורת היהודית, לחיים המתחדשים במדינת ישראל. אדם החי בחברה הדוגלת בערכי שיתוף ושוויון, אך מחויבת בביקורת עצמית וחשבון נפש על מנת להמשיך להתקיים. [א]. על השוויון שבזיכרון [נכתב בעקבות יום הזיכרון לחללי צה"ל, פורסם בהד הגלובע, אייר תשמ"ג, מאי 1983].

--- "ושב אני עם חברים, שרים שירי עצב ומעלים זיכרונות, לנגד רוחי עוברות דמויות של חברים אשר אינם ואשר לזכרם נועד מעמד זה. ועמם משתרבות דמויותיהם של שאר חברינו שהלכו לעולמם. אחד אחד הם עוברים מי מהם ודמותו חטובה בקווים ברורים ואפשר כמעט להושיט לו יד, ומי מהם שתלאות הזמן הפכו את דמותו לבבואה עמומה ובקושי אפשר להכירה."

--- "ובין שיר לשיר מתגנב לאזני קול שקול וקר. מה לך מתלונן? כלום פלא בדבר!

אנשים פשוטים ואפורים אנחנו. ליחיד אין זכר אלא במעשיו והנה שותפים שווים כולנו ביצירה מופלאה, והיצירה פורחת ועומדת לתפארת. בקיומה ובחיותה זכר וזיכרון לכל אחד ואחד משותפיה."

--- "חברה שוויונית אנחנו ואין גורם שכל בני תמותה שווים בפניו אלא המוות. לא כן הזיכרון וה"זכור", יש שרבים זוכרים אותם, שזכו ורבים הם צאצאיהם וקרוביהם המבטיחים את "הכתיבה לדורות". אך יש כאלו שמתו בודדים כמעט עירריים, ואולי מרחפת עליהם סכנת השכחה והנשייה. הייתכן? הרי דוגלים אנו בשוויון ובשוויוניות?"

וכאן מניח אבא שתי הצעות, האחת, לקיים אזכרה כללית לכל חברי הקבוצה במתכונת של יום לימוד ועיון. והשנייה, להוציא ספר זיכרון לחברים שאינם, ובלשונו: "שיכלול תיאור ביוגרפי קצר של כל אחד ואחת, שווה בשווה, נבטיח על ידי כך שהדורות הבאים יזכרו".

[ב]. בהזדמנויות שונות מבטא אבא את תחושותיו כלפי צום תשעה באב ומעלה אותו לדרגה של היום הלאומי הנעלה ביותר. [הד הגלובע, אב תשמ"ד].

--- "היום הקשה מכולם, היום שבו חווים את החוויה העמוקה, הוא היום שבו הוכפלו צרות כה רבות, תשעה באב. יום בו מקדשים צום, נותנים לראשנו שק, אפר מציעים, כאגמון ראש כופפים ומקוננים ומקוננים. מה עז הרושם שיום זה משאיר עלינו, רטט מחזיקנו, חיל אוחזנו, חרדה לובשים אנחנו. ומצטט מברל כצנלסון: "אלמלא ידע ישראל להתאבל במשך דורות על חורבנו ביום הזיכרון בכל חריפות ההרגשה של מי שמתו מוטל לפניו, של מי שאך זה עתה אבדה לו חירותו ומולדתו, לא היו קמים לנו..." ומונה כצנלסון רשימה ארוכה של הוגי דעות ופעילים בתחייה הלאומית.

- - - "בא יום התגה ושומה על המתענה תענית נבחרת לענות בענין "שנת חננים" זו שהחריבה את מקדשנו".....
 - - - "ואם נפנה את המבט למה שקרוב יותר לנו. לאותה חברה דמוית נמלים אשר יצרנו, שאין לנו לא קצין ולא שוטר ולא מושל.
 האם לא הורגלנו לדבר במושגים של אמת אבסולוטית? האם לא הרבינו לקרוא לחברנו בשם שאינו ראוי להם? האם לא מתחנו את החבל עד הקצה? האם לא שכחנו להאזין, להקשיב ולשמוע אחד את השני? ואין לנו "גדולי הדור" עליהם נלין, שהרי שווים כולנו ולאיש אחד קול אחד".

במכתב שכתב אבא לפני עלייתו לארץ הוא מסביר את השקפתו על חגי ישראל:
 "...לכל חג ישנם שלוש פנים: הצד הדתי, הצד האנושי והצד הלאומי. נקודת הכובד צריכה להיות (כך היא הייתה בימי קדם) על הצד הלאומי שבחג. כי הרי אי אפשר להגביל רגש דתי או אנושי לאיזה זמן קבוע..... מאידך גיסא, רגש לאומי הוא רגש שבא מתוך חיי החברה ולכן החברה יכולה לפתח אותו ולהגביל אותו לעיתים מסוימים. נסתכל עכשיו בכל החגים שלנו בצורתם היום. הצד הלאומי הולך ופוחת והצד הדתי הולך ומתחזק. תשעה באב הוא כמעט החג היחיד שמדגיש את הרגש הלאומי ולכן הוא משפיע עלי ביותר."
 [ג]. אבא אהב להשתעשע בלשון ההומור והמליצה של חז"ל ופייטני ימי הביניים. זו הייתה דרך נוספת לקרב את התלמידים לספרות העברית.

הנה כמה ציטטות מתוך שיעור שכתב אבא בנושא: 'השלכת כמשל לזקנה':
 ר' אבא במדרש תנחומא (מקץ, י) אומר: **"צריך אדם להתפלל על זקנתו - שיהיו עיניו רואות ופיו אוכל ורגליו מהלכות - שבזמן שאדם יזקין - הכל מסתלק ממנו."**

חכמים ידעו לתאר את מצבם במידה מסוימת של הומור. [שבת קנ"ב ע"א]
 כשהקיסר שאל את ר' יהושע למה לא הופיע במקום מסוים אמר לו:
טור תלג (= ההר שלג, שערות ראשי הלבנו)
סחרוני גלידין (= סביביו קרח, גם הזקן והשפם הלבנו)
כלבוהי לא נבחין (= כלביו אינם נובחים, קולי אינו נשמע)
טחנהי לא טוחנין (= השיניים אינן טוחנות)
 כמו כן כאשר שאל רבי את ר' שמעון בן חלפתא זכה אף הוא למעין אותה תשובה:
"סלעים נעשו גבוהים, קרובים נעשו רחוקים, משתיים נעשו שלוש" (= כדי ללכת לא די לי בשתי רגליי, עלי להישען על מקל).

העובדא ש"תלמידי חכמים, כל זמן שמזקינים - חכמה נתוספת בהם"
 היא מן הסתם מה שעזר להם לשמור על שפיות דעת והומור "בשלכת" חייהם.
 ומסיים את השיעור בשניים מהמכתמים המפורסמים של ר' אברהם אבן-עזרא, שהיה עני מרוד בחייו, שנון ופיקח, נע ונד על פני תבל. ובעקבות צרותיו והתלאות אשר עברו עליו - הזקנה קפצה עליו.

יש עם אשר באבלם ילבשו לבן מקום שחור. והיום אל גבולם באתי ואלמדה חקם. ועל אבדן ימי עולי, לחיי ילבשו שיבתי.

ונדמה הוא - שאת כל החכמה והיחס אל הזקנה, אל מה שאנו מכנים "השלכת" שבחיי האדם, השקיע הוא במענה הזקן לצעיר במכתם הבא והוא ישמש סיום נאות לדברינו:

**זקן כפוף קומה מקלו בידהו
 עבר בשוק. נער, "מה זה" שאלהו
 "אם קשתך תמכר אלי - ואקנהו"
 ענה: "ואם תחיה - חנם נתתיהו"**

אבא, בן שמונים עזבת אותנו, ראשך עטור שיער לבן ופניך מעוטרים זקן לבן, גופך כפוף נשען על מקל, ליבר כה חלש אך בעוז רוחך ממשיך אתה ללמוד תוספתות עתיקות וללמדם לאחרים, ואור התורה והחכמה קורן מפניך.

יהי זכרך ברוך.

זה התחיל בכתבה שקראתי לפני כמה שנים, על דרכים אלטרנטיביות לציון יום השואה. תפס אותי רעיון מיוחד שיוזמיו קראו לו "זיכרון בסלון". וכך הם כותבים באתר: "זיכרון בסלון נולד מתוך ההבנה שהחיבור שלנו, בני הדרך השלישי, לשואה- הולך ונחלש. אנחנו פה בשביל להציע פתרון אלטרנטיבי לטקסים הממלכתיים ולצפייה המסורתית בטלוויזיה ולאפשר חיבור אחר".

החלטתי להביא את היוזמה לשלוחות.

מכיוון שיום השואה מצוין בשלוחות בדרך מאוד מיוחדת ומכובדת היה לי ברור ששם אני לא נוגעת ועלה בדעתי לקחת את היוזמה וליישם אותה **בעשירי בטבת**, יום הקדיש לזכר לחללי השואה שיום מותם לא נדע. כמו בכל רעיון חדש - לפני יישומו עלו בי הרבה שאלות:

האם זה מתאים לקהילה כמו שלנו? האם נצליח לגייס משפחות מארחות? האם אצליח לגייס אנשי עדות? האם אנשים יגיעו? ואיך לחלק את האנשים כך שבכל הסלונים יהיה קהל מכבד? לפני חודשיים התחלתי להציג בפני חברים/ות את הרעיון והייתה התגייסות מיידית. כולם חשבו שזה רעיון מיוחד, לאחר שגייסתי מספיק משפחות מארחות התחלתי לפנות לאנשי עדות. הסברתי את העיקרון שמאחורי "זיכרון בסלון" ואת מבנה הערב. אל חלקם נגשתי הביתה כדי להעמיק עוד וחיכתי לתשובות, גם כאן הייתה הענות גדולה.

כמה ימים לפני עשירי בטבת קיימנו מפגש לכל המשפחות המארחות, עברנו על העקרונות המנחים, הועלו שאלות ובקשות ובעיקר הייתה אווירה של התרגשות. קיווינו לבין 10 - 15 אורחים בכל סלון. הערב הגדול הגיע והיה אפשר לחוש באוויר התרגשות גדולה מהרגיל. לא שיערנו כמה גדולה.

כמאה ועשרים איש התארחו בחמישה סלונים, תודה לכולם.

תודה על הקהילה המיוחדת שלנו שמכבדת את חברה, תודה על הקהילה המיוחדת שמכבדת את זכר חללי השואה, תודה למשפחות המארחות - משפחת אתי ובני רביץ, משפחת רותי ואיציק פרס, משפחת דבורה וסטיב ליס, משפחת מירב ועמיחי קידר, משפחת ענבל ועמית פורשר.

תודה מיוחדת לאנשי העדות ובני משפחתם התומכים, למרים ונחמה שטיין, לאסתר ויצחק דישון, לחיה ומוני ערמון, למרים וישראל רותם ועדנה שריר, ליעקב נקש ומירב קידר.

למתעניינים הנה כתובת האתר של "זיכרון בסלון" שווה להציץ :

<http://www.zikaronbasalon.com> נמסר לי מצוות זיכרון בסלון הארצי ש"בשש השנים האחרונות

זיכרון בסלון הפך לתופעה חברתית רחבת היקפים כשבשנת 2015 כ-150 אלף מארחים ומתארחים בחרו לצייין את ערב יום השואה בערב של זיכרון בסלון". ועכשיו גם אנחנו הצטרפנו **בעשירי בטבת** בתקווה להמשיך ולקיים ערב זה ושיהפוך למסורת.

בקרב ובע"ה תתקיימה הפעילויות הבאות:

ערב ראש חודש שבט 10.1.16

הרצאה על וצמיחה בהקשר קצת אחר,

"רפאל על קצה המזלג" עם עמנואל צייגר.

ובערב ט"ו בשבט 24.1.16

סדר ט"ו בשבט חגיגי. פרטים בהמשך.

לתושבי שלוחות

המחזיקים חשבון בפייסבוק

אני מזמינה אתכם להצטרף לקבוצת הפייסבוק

תרבות בקהילת שלוחות.

הקבוצה נועדה לשרת את החברים, התושבים

וכמובן את בני הנוער, ש.ש., חיילים וסטודנטים הגרים בקיבוץ.

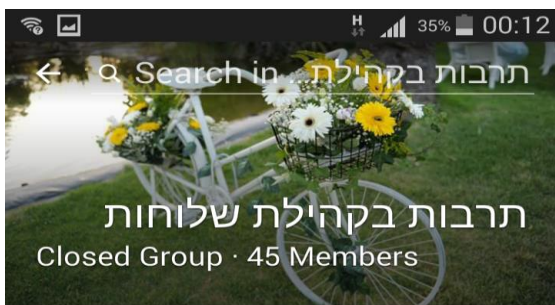
היא מתמקדת בתחום מאוד מדויק של פעילות

ועדת תרבות, כפלטפורמה לפרסום, לתיעוד

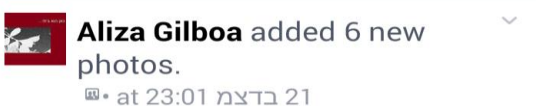
האירועים ולגיוס מתנדבים לצוותי פעולה:

לעזרה בתכנון הפעילות בהכנתה ולהגשתה.

בברכה, עליזה.

View Pinned Post

היה ערב מרגש מקווה שביחד נהפוך אותו למסורת. תודה לכולם

מועדת בית הכנסת

השבת אחרי תפילת מוסף יתקיים שיעור של ד"ר שולמית מנצורה (כצנשטיין), מרצה במכללות אורנים ואפרתה וחוקרת בתחומי גיל הרך, מגדר וחברה. נושא השיעור "המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים": מה ילדים צעירים חושבים על המבוגרים, על לידה ומוות, על כוחם של מילים ומספרים, ועל אלוקים ומלאכים. השיעור יעסוק בפרספקטיבה של ילדים בקבוצות תרבותיות שונות ובמשמעותה להורים ומחנכים.

תוכנית יובל לחנוכה בית הכנסת תתקיים בשבת פרשת יתרו, כ' בשבט (30.1.16) פרטים בהמשך.

שמעון ד.

מנהגי תפילה בקהילת שלוחות

ברצוננו לאסוף את הטעמים למנהגי התפילה בשלוחות (מדוע נאמרים או לא נאמרים חלקים כאלו ואחרים בנוסח התפילה במהלך השנה). לאחר מכן נערוך את הדברים לספרון קצר. אנו נפנה אל החברים שיוכלו לסייע עם ידע בנושא. נשמח גם לפניה של אנשים אלינו בנושא זה בכדי לאסוף כמה שיותר מידע. אורן גל ושמעון דיגורקר.

מהמרכולית

ספירת מלאי

השבוע ביום שלישי י"ז טבת (29.12) תתקיים ספירת מלאי במרכולית. לכן, המרכולית תהיה פתוחה רק בבוקר בין השעות 8:00 - 6:30. (צהרים/אחה"צ/ערב סגור!!). נא להתארגן בהתאם!!!
סליחה על אי הנוחות ותודה על ההבנה.

אתי והצוות.

מצוות שיוך

בחודש אוקטובר הוחלט באסיפה על עקרונות המיגרוש (פרצלציה). במהלך החודשים האחרונים האדריכל אסף עברי, מכין את מפות המגרשים על פי עקרונות אלו. בחודש הקרוב נחלק לחברים את המפות ונקיים ערבי הסברה. כמו כן, בחודשים הקרובים נקיים מפגשים אישיים עם כל המשפחות על מנת לוודא שהמפות מובנות. החברים יוכלו להגיש הערות ובקשות לשינוי כאשר המטרה הסופית היא להגיע למפת מגרשים מוסכמת על ידי כל החברים.

שמואל ברלוביץ.

תרומת דם

תתקיים ביום שלישי י"ז טבת (29.12)
במועדון לחבר בין השעות 16:00 - 19:00
אנא בואו לתרום דם והצילו חיי אדם!!

תזכורת לשעות פעילות

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי וערבי חג
	19:00-17:00			17:00 - 19:00	12:30 - 13:30

בברכה - אורה חייקין.

מתרבות עמק המעיינות

כנס מחול לזכרו של יאיר שפירא

יום ראשון, ט"ו טבת תשע"ו 27.12.15
17:15 באולם הקימרון

לסיום כנס המחול ה-40 ע"ש יאיר שפירא
וטקס הענקת הפרסים
שתי להקות המחול המובילות בישראל
יחדיו על במה אחת :

"סימנים"
מאת רמי באר
בביצוע
להקת המחול
הקיבוצית 2

"דקה דאנס"
מאת אוהד נהרין
בביצוע
אנסמבל בת-שבע

הכניסה ללא תשלום
השתתפות ילדים מגיל 10 ומעלה

מועדת חברים

מטבעה של ועדת החברים, אין הרבה דוחות ממנה באופן שוטף. אבל יש כמה נושאים שחשוב לנו לשתף את כל הציבור:

החלפת מזגנים - עם תמיכתם של מנהל הקהילה והנהלת הקהילה הוחלט להחליף מזגנים בחדרי השינה של חברים בני 80 ומעלה שיש להם עדיין מזגן חלון, ברוב המקרים ללא מערכת חימום (6 יחידות). תודה לאבי בוכהלטר והחשמלאים ביישום ההחלטה.

עזרת קרובים - מה 1.1.2016, תחילת השינויים הנוספים באורחות החיים, והעברת האחריות לחבר על כל הוצאותיו, לא יהיו עוד החזרים מועדת חברים לנסיעות עזרת קרובים. יש לזכור שקיימת היום קרן לערבות הדדית ובוועדת הקרן יושבים רותם שכטר (מזכ"פ), גידי כהן (מרכז ו. בריאות וסיעוד) בת-שבע לרנר (רכזת ועדת חברים) רפי אלון, סטיב ליס ודליה תורן. מטרת הקרן לערבות הדדית היא סיוע כספי במצבים אישיים ומשפחתיים - חריגים ו/או חד-פעמיים. אפשר לפנות לחברי הועדה אם יש בקשות מיוחדות, ובקרוב יהיה טופס מסודר לבקשות.

כולנו נכנסים לתקופה חדשה ומטבע הדברים של כל שינוי, יש חששות וחרדות, שהם לגמרי לגיטימיות. יש לזכור ששלוחות היא קהילה חזקה ותומכת. מעבר לשינויים כלכליים ולשאלה, אם יהיה מספיק תקציב לכסות את ההוצאות החדשות? הסתגלות העיקרית תהיה שינוי בתפיסה של ניהול החיים. לא - "האם יש לי את הכסף" אלא "איך אני אמור לשלם כסף לשירות שפעם קיבלתי ללא תשלום".

כזאת שמטפלת בחשבונות חשמל כ-12 שנה, אני זוכרת את תחילת הפרטת החשמל שחברים לא הבינו איך אמורים לנהל את החיים ולהשתמש בחשמל שעכשיו צריכים לשלם בעבורו. אז יש להמשיך להתנהל כרגיל - כמובן, לא לבזבז ולראות איך לחסוך, אבל כמו שהתרגלנו לקבל חשבונות בעבור חשמל, אוכל, ואפילו נייר טואלט, אנחנו נלמד איך לשלם גם לשירותים ומוצרים הנוספים.

מאחלת לכולם הסתגלות קלה והבנה שבעצם **כולנו** בשלבי למידה ונלמד ביחד מה לעשות ואיפה ומי צריך יותר דגש ותמיכה. בהצלחה לכולם!

בת-שבע לרנר, רכזת ועדת חברים.

מחשבונות החשמל נט

אם שמתם לב, מחיר החשמל לקוט"ש (קילוואט שעה) ירד בפברואר השנה ושוב בספטמבר והמע"מ ירד באוקטובר. כך, אנו משלמים היום כ-16% פחות לקוט"ש חשמל ממה ששילמנו בתחילת 2015. ויש תקווה שהמגמה הזאת תמשך. רוב החברים התחילו בהפרטת החשמל לפני 12 שנה (!!) ב 1.1.2004. היום, ברוב המקרים, באים לבתים לבדוק את המונים והחשבונות מגיעים פעם בחודש. בעקבות בקשה מהנהלת החשבונות לקבל את החיובים יותר מוקדם, מהחודש הזה, דצמבר, יתחילו לבדוק את המונים מה - 25 בחודש. אנא, קבלו את זה בהבנה. וכמה טיפים מחברת החשמל לחיסכון בחורף:

- **בחרו את מכשיר החימום הנכון בהתאם לצרכיכם, לאופן השימוש בו, ולגודל החלל שהוא אמור לחמם.**
- **כאשר אתם קונים מכשיר חדש, בדקו את תווי האנרגיה, ובחרו במכשיר יעיל וחסכוני.**
- **זכרו: מלפני הוא אמצ'י החימום הזול ביותר.**
- **יוצאים מהחדר? כבו את מכשיר החימום.**
- **סגרו חלונות ודלתות לפני יציאת הריחת חום (אלא אם כן אתם משתמשים במכשיר חימום דלקי הפולט חום רציף - אז חייבים להשאיר פתח אוורור!).**
- **כ-20 מצלמות זה חמים ונעים: הצלאת הטמפרטורה בחדר במצלמה אחת מצלמה את צריכת החשמל של מכשיר החימום בכ-15%!**

בת שבע לרנר.

מעמוד"ש - קבה"ד

לפוט ולתראות

לסיום, מילים אחדות מנחמיה לקוראי עמוד"ש: בימים אלה אני מסיים את כהונתי כמוזכ"ל תנועת הקיבוץ הדתי. במהלך שמונה וחצי השנים האחרונות עבדתי בשני מישורים: מתן תשובה לשאלה "למה?", ומתן פתרון לשאלה "איך?". מחד, השתדלתי כמיטב יכולתי לתת משמעות לייחודנו כחברי הקיבוץ הדתי, ומאידך פעלתי לבניית כלים והשגת משאבים שיאפשרו לנו להמשיך את אורח החיים המגשים את ערכי "תורה ועבודה". השתדלתי לרענן את משנתנו ולחדש את הכלים העומדים לרשותנו. עמוד"ש הוא אחד המונחים החדשים שזכיתי להכניס ללכסיקון הקבה"ד. תודה לרבש"ע שנתן לנו את הכוח להתמיד בהוצאת 292 גיליונות ללא הפסקה (!); תודה לריבה פריד-רוף (מעלה גלבו), עורכת "עמודים", שעיצבה את הגיליונות, הוסיפה את התמונות, ותמכה בעצה טובה בכל עת; תודה לחברי המזכירות הפעילה שתרמו מפרי עטם ודיווחו על עשייתם המרשימה והמבורכת, ותודה לכם – הקוראים – שהעברתם לנו משובים חיוביים, והמרתם אותנו להמשיך בדיווח השבועי. אני מסיים ברוח טובה ובהוקרת תודה את כהונתי במזכירות הפעילה, אך בעז"ה אמשיך בתפקיד ציבורי: מלבד עבודתי כמנהל ארכיון הקבה"ד ארכז את הוועדה לעליית הנוער הדתי, ואני תפילה שהקב"ה ישלח ברכה במעשה ידי.

ברכות, כ"ח ע"ב:

משנה: ר' נחוניא בן הקנה היה מתפלל בכניסתו לבית המדרש וביציאתו תפלה קצרה. אמרו לו: מה מקום לתפלה זו? אמר להם: בכניסתי אני מתפלל שלא יארע דבר תקלה על ידי, וביציאתי אני נותן הודאה על חלקי:

גמרא: שנו חכמים, בכניסתו מהו אומר? יהי רצון מלפניך ה' א-להי שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, ולא אומר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא יכשלו חברי בדבר הלכה, ואשמח בהם. ביציאתו מהו אומר? מודה אני לפניך ה' א-להי ששמת חלקי מיושבי בית המדרש, ולא שמת חלקי מיושבי קרנות, שאני משכים והם משכימים – אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים, אני עמל והם עמלים – אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר, אני רץ והם רצים – אני רץ לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת:

עבת לפוט - נחמיה רפ"א

**קיבוץ שלוחות מודה לנחמיה על שנים של עשייה ופעילות ציבורית.
ומאחל לו בהצלחה בהמשך דרכו. ובהצלחה לצביקי טסלר המזכ"ל הנכנס.**

אסיפת חברים

תתקיים אי"ה ביום ראשון ט"ו טבת (27.12)

בחדר - האוכל, בשעה 20:30

האסיפה בהשתתפות ישראל מאור ומנהלי הענפים

על סדר היום:

1. הצגת תוכנית משק 2016.
 2. אישור תוכנית השקעות 2016.
 3. אישור העברת 1.5 מיליון ₪ משיבולת לקרן מילואים.
 4. אישור תקציב קהילה 2016.
- (חומר חולק).

משולחנה של מזכירת הפנים

"יום אביב ריחות לילך
 בין חורבות העיר שלך
 יום יפה לדוג בנהר
 בתוכי הלב נשבר
 שם הייתה ואינה
 ילדותך אישה קטנה
 אנשים שאיש לא מכיר
 אין אפילו בית שיזכיר
 ואם את נוסעת לאן את נוסעת
 הנצח הוא רק אפר ואבק
 לאן את נוסעת לאן את נוסעת
 שנים וכלום עוד לא נמחק" / יעקב גלעד

עשירי בטבת - השבוע ציינו בשלוחות את יום הקדיש הכללי בערב מרגש "זוכרים בסלון". במספר בתים במקביל נשמעו סיפורים אוטנטיים ומרגשים עד דמעות מחברינו היקרים, ניצולי השואה. חברי הקהילה התחלקו בין המוקדים השונים. ביחד נוצר פסיפס עמוק ומרגש של זיכרון ותקומה בחוויה הקהילתית. תודה לחברים שפתחו לנו צוהר לזיכרונות הצרובים בהם. תודה לחברים שתרמו את סלון ביתם לאירוח קהילתי ותודה לעליזה על היוזמה המרגשת.

הפסיפס המרשים שהוצב בשבועות האחרונים "בפארק דורות" הוא פרי ידיו של חיימקה שנטר. חיימקה והמשפחה תרמו את הפסיפס לזכרם של אשתו פנינה ז"ל, חתנו שלומי ז"ל ונכדו יאיר ז"ל. הפסיפס יחנך ע"י המשפחה באזכרה השנתית אי"ה בחודש אדר.

יום כיף לעובדי ענף המזון - ביום שני האחרון יצאו העובדים ליום כיף בצפון שכלל טיול רנג'רים בנוף הנפלא של הגליל העליון. כמובן שחסרונוכם הורגש ביום זה, עם זאת קיבלנו את סגירת חדר האוכל ביום זה כפרגון גדול לכם.

מהמועצה נמסר: כי בשבועיים האחרונים הסתיימו חלוקת הפחים החומים וההסברה בישובים. מהנתונים שבידינו עולה כי רוב התושבים מפרידים את הפסולת הרטובה מהיבשה וכשליש מהפסולת המיוצרת ביישובי המועצה עוברת מיחזור. לאחרונה התפרסמו בעיתונות כתבות שעסקו בשינוי עמדת המשרד להגנת הסביבה בנוגע לפרויקט הפרדת הפסולת לשני זרמים. **הפרסומים אינם מדויקים, ובוודאי ככל שהדבר נוגע למועצה שלנו** - המשרד להגנת הסביבה ממשיך לתמוך בפרויקט, ואף יצא בקמפיין חדש המעודד הפרדת אריזות. הנתונים בעמק מאוד מרשימים, ולתושבים חלק חשוב בקידום רעיון הקיימות וביצירת אפשרות לחיים טובים, נקיים ואיכותיים בעמק.

ערוץ פנימי - לשאלת חברים, הנושא בטיפול של צוות תקשורת. נעדכן כשהטיפול יושלם.

הצבעה - מועדי ההצבעה האחרונים בקלפי לבחירת יוסי בוריס למנהל קהילה והלה דנינו למרכזת משאבי אנוש - ביום שישי י"ג טבת בין השעות 12:00-13:00 ובמוצ"ש פ' "ויחי" ב 20:00-20:30. בחדר מזכ"פ.

פרויקט תמונה "רגע לפני" - לקראת השינוי, הבא עלינו לטובה, חשבנו להקפיא בזיכרון את הרגע לפני - דבורה ליס ויחיאל נזרי יעברו בבתי חברי שלוחות ויצלמו את החברים בסלון ביתם (רצוי על הספה). התמונות יוצגו כחלק מפרויקט פנימי קהילתי של שלוחות. **מפאת אילוף הזמן, יחיאל ודבורה יחלו לעבור בבתי החל ממוצ"ש הקרוב ועד ליום חמישי י"ט טבת (31.1) מקווים לשיתוף פעולה והרבה חיוכים!!!**

שבת שלום - רותם.

שעות הארוחות בחדר-האוכל
 ליל שבת מיד לאחר התפילה
 שבת צהריים 11:30.

שבת - שלום

